

عنوان مقاله:

مطالعه ای انتقادی بر کتاب سبک استعلایی در سینما اوزو، برسون، درایر

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 22، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمد جواد گهربخش - دانشجوی کارشناسی ارشد سینما، دانشگاه هنر، تهران، ایران

شهاب اسفندیاری - استادیار گروه سینما، دانشگاه هنر، تهران، ایران

پدرام رستمی - دانشجوی کارشناسی ارشد سینما دانشگاه هنر، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

کتاب «سبک استعلایی در سینما، اوزو، برسون، درایر» از پل شریدر منتقد، نویسنده و کارگردان شهیر آمریکایی از معدود کتبی است که رابطه‌ی سینما، دین و ویژگی‌های مرتبط با آن را فراتر از حوزه‌هایی همانند نشانه‌شناسی بررسی می‌کند. این کتاب در سال ۱۳۸۲ با ترجمه-ی محمد گذرآبادی در ایران به چاپ رسید. ویرایش دوم کتاب در سال ۲۰۱۸ به بازار عرضه شد که شامل معرفی سینمای آهسته و بازنگری شریدر بر برخی از مفاهیم این سبک می‌شد. اهمیت این رساله را می‌توان در نوع بررسی و مواجهه با دین و عناصر آن دانست. شریدر با توسل به مفاهیم عمیق فلسفی و بهره‌گیری از عقبه‌ی مسیحی خود مراحل سبکی را بنیان می‌نهد که مهم‌ترین آثار سینمایی از خلال آن‌ها قابل خوانش و بررسی می‌باشد. این سبک در غایت خود به دنبال یافتن چگونگی بیان امر متعالی و امر معنوی در سینما است. این پژوهش در ابتدا اثر و نویسنده آن را معرفی کرده و سپس کلیه مفاهیم موجود در کتاب با عنایت به هر دو ویرایش آورده می‌شوند. در نهایت این کتاب در زوایای مختلف به بوته‌ی نقد کشیده خواهد شد. نتایج نشان خواهند داد که عمده نقدهای وارد بر پیکره‌ی این کتاب را می‌توان در سطوح روش و محتوا مشاهده نمود.

کلمات کلیدی:

سبک استعلایی، متعالی، نقد، سینما آهسته، سینما

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1491382>

